

S F A T U L

ORGAN NAȚIONAL

REDACTAT DE UN COMITET.

Apare odată pe săptămână. — Abonamentul: pe an 18 cor., pe 1/2 de an 9 cor., pe 1/4 de an 5 cor.

† Al. Vlahuță.

Sunt clipe, în neînsemnata noastră viață, când ești atât de covârșit de greutatea unei știri dureroase, încât nici lacrimi numai ai să plângi nici vorbe ca să exprimi aceea ce simți.

Intr-o astfel de situație mă găesc astăzi și cu mine împreună toată suflarea românească la auzul acestei vești grozave: moartea maestrului Vlahuță.

Mi se pare că e un vis nespus de urât, dar care aș vrea totuș să fie cât de mult, însă numai vis să fie! Căci e foarte greu să te obișnuiești cu pierderea unui lucru prețios, pe care știi bine că nu-l vei mai regăsi, nici nu-l vei putea înlocui cu nimic.

Inchipuiți-vă o făclie magică, la lumina căreia mulți lucrează cu spor până ce o mână nevăzută stinge acea lumină și cei ce lucrau în voe bâjbăe acum prin întuneric. Vlahuță a fost o astfel de făc-

lie, care strălucitoare a ars până la capăt și în locul căreia zadarnic încercăm să aprindem alta la fel.

De ce ai plecat, maestre așa repede dintre noi? De ce nu ai voit să guști mai mult din rodul cel dulce al muncii tale?

... mă'nspăimantă întunericul de veci,
Ne'nteruperea acestei liniști impietrite, reci,
Să nu mai revin la viață nici odată?.. Nici odată!..
O! i grozavă vorba asta!. Lirică numai desghetată,
Humă, numai încălzită de simțiri și de idei!..
Nu de moarte mă cutremur, ci de veșniciei!

Oare tu, care ai zis aceste vorbe, grozav de adevărate, nu te temi de veșnicia morții? Sau ai voit ca născut fiind în anul unirii celor două biete principate, să mori împăcat în anul unirii celei mari?

Dormi, maestre, dormi în pace! N'am venit să-ți turburăm somnul! Nu pe tine trebuie să te plângem, ci pe noi, cei rămași!

Plângi tu, Românie pitor rească, pe cel ce ți-a cântat

frumusețile; cerniți-vă voi, pagini din trecutul nostru, căci sau dus clipele de liniște și le-au luat locul durerile lumii cele multe și grele.

Vlahuță doarme acum cu fața în sus; preoții și-au conținut prohodul și numai lopețile neîndurate ale groparilor aruncă țărână peste cel ce se va înfrăți în curând cu ea.

Mergi cu bine pe calea veșniciei, duiosule cântăreț! La capătul acestei lumi te vor aștepta cu brațele deschise cei ce te-au iubit: Iulia Hașdău cu bătrânul ei părinte; Eminescu, al cărui vrednic urmaș ai fost; marele Grigorescu, Coșbuc, Delavrancea și foști cei cari au simțit ca tine. Mergi cu bine! Cei 60 de ani ai tăi ți-au împletit o cunună de lauri nemuritori și noi, admiratorii tăi, vom privi mereu la ea și cu icoana ta în suflet vom încerca să secăm isvorul lacrimilor și să înăbușim suspinele.

Și în fața mormântului

O pagină din istoria Maramureșului: Ambrozie din Dolha.

(Urmare.)

Născut în Dolha maramureșană, astăzi cu totul rusenizată, Ambrozie din Dolha ne apare pentru întâia dată ca martor într-o învoire din 30 Noembrie 1429 făcută între nepoții lui Lodomer din Saraseu și între strănepoții lui Erdövoda din Iapa. Cu un an mai târziu, la 1430 deja îl aflăm în ceartă cu unchiul seu pentru moșiile rămase pe urma bunicului seu, Ioan Vodă din Maramureș. La cererea lui Mihail Gherheș din Saraseu, bărbatul mătușei sale Stana, conventul dela Lelesz, în comitatul Zemplén provoacă pe tatăl lui Ambrozie, pe Stanislau din Dolha, ca să se înfățișeze înaintea scaunului regesc și tot odată să producă acolo toate documentele de donațiune cari privesc moșiile de odinioară ale lui

Ioan Vodă. Aceste moșii luate pe nedreptul de tatăl lui Ambrozie ajung, după cum se pare, nu pe cale judecătorească, ci prin bună înțelegere în posesiunea erezilor celor adevărați. Din adevărta conventului dela Lelesz estradată la 24 Noembrie a aceluiaș an ar rezulta, că spiritul împăciitor ar fi fost de astădată însuși Ambrozie, poate de frică ca să nu piardă și mai multe dintre posesiunile rămase după Ioan Vodă. Adevărta anintită mai sus adeverește adecă că Stanislau și George, nepoții lui Ioan Vodă din Jánosvajdalfalva dau din iubire frățească față de Mihail și Ioan fii lui Sandrin sau Alexandru Gherheș din Saraseu, născuți din nobila doamna Stana, fica lui Ioan Vodă din Rozavlea („ex quondam nobili Domina filia olim Johannis Voyvodae de Jánosvajdalfalva propagatis) pentru totdeauna părțile lor de moșie din Poienile Șieului, din Slătioara și dintr'o moară în Șieu, pe apa Șieului, cari părți

au fost oare cândva ale bunicului lör Ioan vodă, dar instrăinându-se după moartea acestuia, nobilii din Dolha le-au răcăștigat.

Aproape 12 ani de zile nu mai avem știre despre Ambrozie din Dolha. Abia la 28 Noembrie 1442, îl întâlnim din nou ca martor într-o relațiune a capitulului din Oradea mare cătră regele Vladislav I, unde însuși mărturisește că Nan Pop din Giulești a ocupat cu puterea moșiile Breb și Copaciu ale lui Petre Gherheș din Saraseu și când au plecat în urma sentinței scaunului judecătoresc și a mandatului regesc ca să-l restituie pe acest din urmă în moșiile sale, Nan Pop le-a ieșit înainte cu mai mulți iobagi de ai sei și cu prietinul seu Ștefan Ștefc din Berbești, cu putere armată, Nan Pop a atacat cu sabia chiar pe trimisul regelui iar prietinul Ștefc pe Andreiu de Thar, comitele comitatenz cu săgețile, și au voit să-i omoare, așa încât în fața acestei puteri brute nu s'a putut efep-

Prețul 60 fil.

unde tu dormi „somn de piatră“ se vor perinda în decursul anilor, tineri și bătrâni, cari — și vor pleca genunchii cu pietate și vor murmura o rugăciune pentru odihna sufletului tău.

Iar prin vreun colț depărtat de țară un învățător modest va vorbi despre tine săracuților săi elevi și aceștia împărtaşindu-se din nectarul gândurilor tale vor cugeta la cele ce și le-a așternut pe hârtie.

Și țara întregă se va prosterna mâine poimâine înaintea statuii tale, dar tu, maestre, vei dormi nepăsător.

Dormi, maestre, dormi în pace! . . .

Dimitrie Simon

profesor.

Deschiderea Parlamentului.

Manifestația parlamentarilor ardeleni la statuia lui Mihai-Viteazul.

Parlamentarii ardeleni au sosit în Capitală cu întârziere de 9 ore la orele 4 p. m. În gara de Nord au fost salutați de d. ministru Vasile Goldiș.

În ziua de 20 Noembrie c. ei s'au adunat în sala hotelului Boulevard, de unde s'au dus în corpore la statuia lui Mihai Viteazul depunând pe soclu coroane de flori artificiale cu inscripția: „Primului Domn al tuturor românilor. Români de peste munți.

După depunerea coroanei ardelenii s'au dus la mitropolie unde

s'a oficiat un Te — Deum. La sfârșitul slujbei divine mitropolitul Pimen a citit o rugăciune ocazională.

Înainte de ora 12 toți parlamentarii s'au adunat în sala Ateului. La orele 12 fix a apărut M. S. Regele însoțit de Curtea regală.

Textul Mesajului.

Suveranul a citit Mesajul cu o voce timbrată și puternică, făcând o adâncă impresie asupra asistenței.

Mesagiul începe prin a ura bunăvenire în vechiul regal, reprezentanților Ardealului, Basarabiei, Bucovinei, Maramurășului, Banatului și Crișanei, unite acuma pe vecie cu patria Mamă.

Mesajul face apoi elogiul armatei române, arătând eroismul acesteia în luptele sângeroase date pentru întregirea patriei.

Datoria parlamentului este să așeze România Mare pe baze solide cari să-i asigure veșnicia.

Pentru a se ajunge la unirea ideală, pe care o reclamă interesele țării, este nevoie — spune Mesajul — ca toate partidele politice să lucreze de comun acord.

Numai prin deplină înțelegere se poate asigura perfectă consolidare a neamului și reușita tuturor problemelor interne și externe.

Mesajul constată apoi cu mulțumire ordinea în mijlocul căreia au avut loc alegerile în întreaga țară.

Vorbind despre intrarea noastră în război, se arată ferma deciziune a României de a rămâne alături de Aliați. În cece privește problema externă, ea va fi rezolvată de Parlament.

Numeroase pasagii din Mesaj,

au fost călduros subliniate de asistență prin aplauze călduroase.

La sosire ca și la plecare Suveranul a fost salutat cu urale entusiaste.

La orele 3 p. m. s'a procedat la alegerea președintelui Camerei.

A fost ales ca președinte de vârstă veneratul basarabean Vasile Stroescu.

La Senat a fost ales președinte Mitropolitul Vladimir de Repta al Bucovinei.

Cu ocaziunea consfătuirii parlamentarilor ardeleni d. Iuliu Maniu, președintele Consiliului dirigent a declarat că partidul național nu va mai face o politică provincială ci politica statului român întreg.

(După „Românul.“)

Măestrie și natură.

I. Vibrare.

(Urmare)

Da. vibrare. și în ea circulațiune.

Și ce circulează în vibrare? Este oare ceva din măestria mașinarilor și șuruburilor? O mănăciacă de fum . . . poate . . . dela vreo fabrică, Terfeniț și el cât abia se mai zarește cu oarecari instrumente măritoare (fie chiar și priceperea unul dintre ele) ori poate ultimii aburi ai cutărui amarez, trecător poate tocmai la cele eterne; rar printre aceste zorii sau chiar lumina vreunui vis, ori reflexul inlierbințelii unui șurub sau mașinării cu umbietul pripit.

Ori cum ar fi, căile sunt căi. și fabrica și amarezul în intenții de cucerire mai produc și fum, printre aburi . . . Iar când evenimentele îl ieau pe dinainte pe visătorul amarez — o fată se mărită mai

tui restituirea lui Petru Gherheș în moșiile sale.

Din această relațiune a capitulului din Oradea mare Ambrozie din Dolha ni s'ar părea un om care apăra pe cel asuprit și ia partea celui slab. — Dar lăcomia lui după pământ are să iasă în curând la iveală. Pagubă că nu ne-a rămas decât un fragment din literele de protestare a mai multor nobili din Bârsana împotriva introducerii iăcute pe ascuns și prin vicleșug (fraudulosa machinatione) a lui Mihail și a lui Ambrozie din Dolha în posesiunea moșiei Bârsana. Se pare că această protestare n'a aflat răsunet la forurile competente, căci la acelaș an 1450 Ambrozie din Dolha împreună cu alți 5 tovarăși ai sei sunt introduși fără contradicere, pe baza mandatului Județului Curiei regeste în posesiunea moșiei Moisei. La 16 Ianuarie 1451 se face reambularea granițelor dela vatra părintească a mamei sale mai cu seamă în partea situată câtră moșia leud, pe urma căreia reambulări Ambrozie câștigă

iarăși oarec care pământ, fără potrivitnicii sei originari din familia Balea se ridice protest împotriva reambulării și a intrării în posesiunea noauă. În acelaș an 1451 Ambrozie și fratele seu Mihail sunt introduși asemenea fără contradicere și în posesiunea moșiilor Kereczke și Kusnicza situate în comitatul Bereg, cari moșii le capătă pe baza mandatului lui Ioan Huniade în schimb pentru alte moșii. Între martorii cari au luat parte la acest aci aflăm și pe oarecare „Hodor, Filius Georgi de Bilke.“ Nu putem trece cu vederea referitor la acest schimb de posesiuni declarația lui Mihail, fratele bun al lui Ambrozie, din care declarație ne putem face o idee clară cum Ambrozie stia să-și facă rost de noue posesiuni. Și anume la 14 Februar 1451 Ioan, preotul romano-catolic din Beregszász și Emeric Lengyel adevăresc că nobilul din Dolha a declarat înaintea lore că suferind multe neplăceri din partea municipiului Munkács pentru posesiunile sale Sarkad și Makaria

s'a decis el și cu fratele seu Ambrozie să le dea în schimb lui Ioan Vodă din Hunedoaga pentru moșiile acestuia Kusnicza și Kereczke dar neavând dânsul, Mihail, bani trebuincioși pentru espensele schimbului, adecă 10 floreni prepozitului din Lelesz, 50 floreni o datorie mai vechelui Ioan Chindriș și pe deasupra încă și 100 de piei de viezufe, aceste spese le va purta fratele lui, Ambrozie și el nici nu va intra în posesiunea moșilor schimbate până când nu va plăti jumătatea cu care dătoarește fratelui seu Adevărat gheșeft ovreiesc. — Cu 4 luni mai târziu Ioan Huniade deman-dează din Seghedin rudeniei sale Ioan Chindriș, cartelanul dela Muncaciu și comitele de Bereg că dupăce a dăruit pentru totdeauna moșiile Kusnicza și Kereczke nobililor Ambrozie și Mihail din Dolha, Chindriș să le dea în posesiunea lor aceste moșii și să le scoată de sub jurisdicțiunea castrului numit.

(Va urma)

ingrăbă stricându-i calculul; un războiu se sfârșește mai iute, decât cum cum s-ar crede; o națiune (poate chiar „amanta” amoretului mai zis și „poet”) se ridică mai mândră, mai în vigoare, mai în putere decât cum cuprindea el „desvoltarea” în orizontul priceperii lui, dânsul își dă tot aburul și... cu drept.

O iuteală dă naștere altei iuteți, o idee altei idei un interes altui interes fie în fabrică, fie în creerul unui amoret de mărime naturală (ori în miniatură — tot sacul aflându și petecul) și... apa își mână moara, iar moara macină ce-i dai și ce torni pe ea. De torni aur te trezești, că te umpli de aur cu pietrii cu tot; de torni... invidie, zicem... ea credincioasă îți umple sacii și tu iarăș credincios fie însuși, ai datorința a-ți duce săculeții... una urmând celeilalte, cum vântului îi urmează rami și frunze în tactul muzicei de acompaniament a sunetelor produse de trunchiurile, ce se indoie înaintea vântului, căciulindu-l cam în sensul „Strânge bine coada vântule... că o scapi...” (decumva nu le ieau pe dinainte pe toate Igor și semenii, tunzind smâmtâna, de tu te trezești căzut în zăr — poate... cu vreo stofă, o păreche de ghetă sau altceva, dobândite dela ei cu un preț de mii și mii de ori mai puternic ca tine și lucrurile tale — și căzu astfel, beai zăr, până îți inchipui, că te-ai săturat.)

Grație intocmirilor măiestre a mașinării, ce lucră cu plusul amintit (și din cari și Igor e un șurub special, nasul cu negelul și mașinăriile la fel cu el fac mai bucuros toate căile și învățirile de două, ori — poate — așa de încet, numai ca să nu fie scoase din ale lor. Sau ființele și lucrurile, adevărurile și poveștile, plinătățile și golurile, măestritele și cele naturale își lungesc și scurtează cărări și căi amăsurat altor legi? Amăsurat legilor de proprie conservare? Și acomodat acestora își au și... Șmil... interesele, amoretul visurile, fetele drumurile și băieții... nopțile? — Înainte de răspunsuri se mai impun câteva întrebări ca: Oare mașinăriile, ce inspiră chiar și nasului celui mai strașnic vă încunjur, rămânere în depărtare... la distanță... și ca urmare pierderi în timp, spațiu și... altele, sunt anume întocmite astfel? Cum s'au întocmit și ce este la mijloc? Ca să putem satisface acestor întrebări, să examinăm un alt nod de întrebări... Cum e adecă circulațiunea în vibrarea diferitelor materii, ce ivindu-se dispar, a iluziilor, ce născându-se, se potolesc a pasiunilor când saturate când nesaturate, a pasiunilor forțate ale unui individ, neam, popor, țară, omenime? Cum este ea în faza măestrită a noțiunilor: răsbunare, glorie, mărime, perfecție, vecinicie... pace? Și sub ce aspect se prezintă aceste în ochii unui, om de omenie judecat la moarte, sau ai unui ori altui „nefericit-impărat”? Probleme de... rezolvit. — Igor rîde: „... glorie, mărime... ha...” — Deslegarea... la rândul său.

Un vâl puternic (pentru un anumit soi și număr de oameni) vâlul conștiinței hotărăște

distanța, până la care — fie în timp de repaos, fie în timpul acțiunii. — posesorul — se poate întinde și estinde. Sub acest vâl se adăpostesc mulțimi de... ambiții noțiuni, ideaoarbe, orbi, șchiopi, primitiva simpli, îngâmfai... politicieni și politicoși și... atâtea fel de fel de soiuri poate, câte fire de nisip de aici până la Palestina — leagănu lui Șmil și de acolo... mai departe. Și aceasta cu atât mai vârtos cu cât, ca fiecare lapță, idee, noțiune, intenție, care stăpânește mult-puțin ființa unui muritor. (până acesta — sârmanul — visează dincoace de groapă) îl preocupă, frământă, îi schimbă în-lătoșarea, (pentru un moment, ori pentru părțile mai mari din vecinicie), lasă semne și urme caracteristice (câte odată prăpăstii, ce se ngroapă însuș individul în ele, fie acel individ popor ori parte de... lume chiar) — Și-cine nu mai ște-câte și câte. O vâlule! Trebuie să fi-puternic. Și dacă lipsești? Energiile sufăr o permutație? Și prăpastia își deschide încăperile? — Poate...

Din urmă în urmă, din semn în semn, din consecință în consecință ajunge teoreticianul cu mâna pe... adevăr, ori pe vreo nouă... teorie — scăpând ca ogarul iepurile, dar urmărindu-l, până (sau piatra de cap sau capul de piatră) îl află sau îl pierde. De urme natural nu se prea departează (și-o presupune cel puțin) doar „urmele” îi reînnoiesc, totul până-l aduc, de-și linge buzele după dulceața de pe buzele... celor cu... dulceață. Fie, aievea, fie în teorii tapjele se urmăresc una pe alta, fugărindu-se, făcând uha să dispară cealaltă... iutele, încetul-voia bună intristarea, binele, răul... primăvara iarna (și... vine apoi pe urmă vara, carea încă face loc toamnei și... și... iarna — care în intervalul acest de timp sgulită oare unde... ascunsă — o spun doar urmele proaspete ale călcăiului ei de pe corpul naturii în momentul binevenit iar își ia locul.

Mașinăriile bine întocmite sporindu-și propriul succes, micșorează succesul slab întocmitelor (de cumva nu le mai și ajută). Factorii cu plus ajutați tot în direcțiunea plecării de cătră a fi factori omogeni, concordează în rezultat în noțiunile: mai însămnat, mai puternic, mai stăpân... Iar cei cu minus, ajutați de alți tovarăși la fel, concordează cam în: mai neînsamnat, mai... ca apa la deal, mai... ca racul. — ori ca umbra plictisitului de viață cu picioarele pe mal și cu căpățina deziluzionată a subiectului pe fundul apei, alătura poate de niște... raci.

G. Pop.

(Va urma.)

Apel

Societatea „Dragoș-Vodă” a elevilor liceului cu același nume, face un călduros apel către toți bunii români rugându-i să doneze cărți, române sau străine, pentru biblioteca societății sau sume de bani din cari se vor cumpăra cărți.

Donațiunile se primesc de către profesorul Dimitrie Simon la liceul „Dragoș.”

Moartea lui Al. Vlahuță.

O știre nespuse de tristă ne-a sosit din București: marele nostru poet Al. Vlahuță a murit, răpus de o boală nemiloasă.

Năcut la 1859, el este un mare admirator al lui Eminescu, fără însă a rămâne un simplu imitator al acestuia. Poezia lui intrupează o concepție originală și arată pe omul care, pe lângă durerile vieții, îi apreciază și frumusețile.

Carierea literară și-a început-o prin a colabora la revista ieșană „Convorbiri literare”; ne dă apoi pe rând câteva colecții de poezii frumoase, o admirabilă descriere a țării: „România pitorească” nuvele, un roman, pagini „Din trecutul nostru”, a condus mulți ani diverse reviste, în sfârșit o activitate rodnică pe ogorul literar care-i atrăsese numele de poet mare. În ultimul timp Academia Română îl onorase cu marele premiu „Năsturel” de 12000 lei, iar guvernul francez cu „Legiunea de onoare.”

Cu moartea lui Vlahuță literatura română pierde pe unul din fruntașii ei.

Fie-i țărâna ușoară!

Serbare.

Sub auspiciile Asociațiunii pentru cultura poporului român în Maramurăș, școalele secundare din localitate vor da Sămbătă 20 Decembrie c. o mare serbare în sala Palatului cultural pentru sporirea fondului de bibliotecă.

Programul va fi alcătuit din coruri, recitări și o piesă originală într-un act: Comora jucată de elevele școlii de fete.

Nu ne îndoim că publicul românesc, atât cel din Sighet cât și cel din satele învecinate, se va grăbi să dea concurs acestei serbări dată de tinerimea noastră școlară.

Intrarea generală va fi de 4 coroane, iar începutul la orele 8 seara foarte precis.

INFORMAȚIUNI.

Suspendarea trenurilor accelerate.

Cu începere de Sămbătă 22 Noembrie c. toate trenurile accelerate din Regat, afară de Simplon, au fost desființate.

Cauza acestei măsuri este, probabil, lipsa momentană de carbuni.

Plecarea Dlui General Coandă la Paris.

D. General Coandă, prim delegat al României la Conferința Păcii, a părăsit țara reîntorcându-se la Paris.

Deces.

A încetat din viață George Danielopol, director la Banca Națională, fost ministru al României la Washington și în timpul din urmă membru în comisia financiară de pe lângă delegația noastră la Conferința Pacii.

Ultima dorință

a lui Vlahuță a fost ca statul să nu cheltuiască nimic cu înmormântarea sa, iar suma ce-ar fi fost s'o cheltuiască să fie întrebuințată pentru crearea unei burse pentru studenți.

Omagiu

Dnii Octavian Goga, Sever Bocu, Ion Lepădatu, Avram Imbroane, Aurel Esca, Eugen Goga, Octavian Tăslăuanu și alți câțiva parlamentari ardeleni și bănățeni au depus în numele Ardealului o coroană pe catafalcul regretatului poet Al. Vlahuță.

La mormântul său au vorbit Dnii: General Lupescu din partea Ministerului de instrucție, Ștefan Ioan din partea Ateneului, N. Iorga din partea Academiei, M. Dragomirescu din partea societății scriitorilor români, Ciobanu din partea Basarabiei, Al. Vaida din partea Consiliului Dirigent, I. Nistor din partea Bucovinei, Costaforu din partea presei și Cecropide din partea ziarului „Dacia” al cărui director era defunctul.

Serbări

in cinstea lui Mihai Viteazul s au dat în București și în unele centre din Ardeal și cred că ar fi de dorit ca și în Sighet pomenirea marelui Voevod să se facă cu toată cinstea cuvenită.

Resorturile Consiliului Dirigent vor fi transformate în directorate.

După cum sunt informate ziarele din Capitală, resorturile Consiliului Dirigent vor fi transformate în directorate, afară de resortul de culte și instrucțiune publică, care, în urma faptului că cultura națională e una în întreaga România, se va desființa.

Banca Națională

a României va deschide, cu începere dela 1 Ianuarie 1920, sucursale în Transilvania la Cluj, Brașov, Sibiu, Timișoara, Arad și Aradea-Mare.

Formarea noului guveru român

După știri sosite din București, Dl Al. Vaida-Voevod, vajnicul luptător ardelean, a fost însărcinat cu formarea cabinetului.

Semnarea păcii cu Austria.

Se anunță că pacea dela St. Germain a fost semnată și de România, în condițiuni favorabile pentru ea.

A murit,

plâns de toți cei ce l-au cunoscut, Septimiu Albin, unul dintre purtătorii vestitului Memorand. El a fost îngropat în comuna Cut.

In București

a murit Dna Elena Pherekyde, una din sfetnicele credincioase ale răposatei regine Elisabeta și prezidenta multor societăți de binefacere.

M. S. Regina Maria a fost viu afectată de moartea distinsei doamne.

Suboficerii reangajați

au aranjat în 6. crt. o seară împreună cu dans. Prin aceasta au dat probă vie, că conștii de măreția zilelor, vreu și dânsii să contribuie la ridicarea nimbului societății române din aceste părți, că vreu să desvolute și să cultive în direcție sănătoasă simțămintele românești.

E lucru cunoscut, că atunci când cei mici vor conveni cu cei mari, când frunțașul va lucra mână în mână cu gregarul, numai atunci vom putea primum haina nouă a generației tinere.

Aceste trebuie să le înțelegem cu toții și să nu pregetăm a asculta glasul chemător a celor mici, și mai ales atunci când ei, reținuți de simțul smereniei sau al datoriei neputând veni între noi să mergem noi la dânsii și să ne bucurăm de bucuria lor . . .

Celce are urechi de auzit, să audă și să înțeleagă!

VASILE CZIPLE
redactor responsabil.**PARTEA OFICIALA.**

Subprefectul județului Maramureș,

No. 4574 - 1919.

Obiect: Asigurare chisitelor de drum, trebuincioase pe anul 1919.

Publicațiune de pertractare emulativă.

Pentru furnisarea rechisitelor de drum, de care e lipsă pentru susținerea drumurilor municipale, care trec peste județul Maramuraș public licitațiune minanda,

Rechisitele de drum, care se vor furnisi sunt urmatoarele:

1. Faragoante	55 bucate
2. Ciocane dupla	55 "
3. Lepeti de otel	55 "
4. Razusti	55 "
5. Harlete	55 "
6. Greble de fier	55 "
7. Sfoara de masurat	55 "
8. Sape de corciu	55 "
9. Securi	55 "
10. Ciocane	140 "
11. Sape late	55 "
12. Ciocane mari	55 "

Provoc de doritorii de a emula, ca ofertele provazuie cu timbru pe una Cirona sa le inainteze la mine pana la termenul fixat pentru pertractare adeca 28 Decemvrie 2919 a. m. 10 oare. In ofert este de a fixa dupa fiestecare positie pretul unitar, sumar si principal cu cifre si literc. Este de a alatura din rechizitele ce se vor furnisa de mustra este o bucata cari vor ramane proprietatea o ferentilor si cari vor dispune liber asupra lor. Timpul furnisarii va fi 6 (sasa) saptamani dela comandare.

Ofertele in asa mod sunt a sa face ca in pretul uniter sa fie putate si spele ce se vor ivi cu liferarea rechisitalor la oficiul edil Sighetul Maramurasului.

Ofertele intarziate nu se vor lua in considerare.

Introprinzatorul o obligat in caz dubiu la dorinta a adeveri prin documente iocul de unde a acvirat rechizitele.

Depunerea de vadiu nu se poteste, in schimb intrep rinzatorul nu capate solvire in rate, fara castigul in cazul cu furnisirei de o data in una suma.

Condițiunile furnisirii sa pot vedea la oficiul edil Sighetul Maramurasului unde si masurile rechișitelor se pot sti.

Municipiul isi sustine ereptul ca din cantitate publicate sa isi furniseze mai mult sau mai putin.

Sighet, la 12, Novemvrie 1919.

p. subprefect:

Dan,
primnotar.

Revizoratul școlar al jud. Maramuraș.

No. 1890—1919.

Ordin circular,

cătră toți membrii corpului didactic dela scolile primare și civile de stat cum și gr.-cat. române.

Venindu-mi la cunostință, cumcă contrar dispozițiilor, Circularului dat de acest Revizorat școlar sub Nr. 1242—1919. (vezi „Sfatul” nr. 28 a. c.) și spedit oficiilor parochiali—unii membrii ai corpului didactic dela școlile amintite mai sus indeplinesc anumite funcții laterale: prin acestea îi îndrum ca sub greutatea raspunderii să se conformeze întru toate dispozițiilor acelu ordin, și întrucât nu ar avea autorizația de lipsa îi provoc să părăsească aceea funcți laterală numaidecât.

Neobservarea acestor dispoziții va fi pedepșită pe cale disciplinară.

Sighet la 8 Decemvrie 1919.

s. s. T. Stoia
rev. școl.

Revizoratul școlar al jud. Maramuraș.

No. 1290—1919. cu acuze.

Notă circulară

cătră membrii corpului didactic dela scolile primare, civile, normale de stat și gr. cat. române din județ.

Unul din mijloacele principale pentru educația tinerimii școlare sunt și revistele speciale, din cari copii de școală își îmbogățesc cultura dobândită prin stăruința învățătorului. In țările civilizate din apus există de mult astfel de reviste, cari aduc cele mai bune servicii școlii populare.

La noi în Ardeal, n'a fost cu puțință în trecut să se tipărească o revistă pentru copii. Congresul învățătorilor din luna Februarie a. c. a atins și acerasta problemă, recunoscând necesitatea deslegării ei neintârziate. Si până când va putea fi executat acest proiect, îmi iau voie se vă atrag atențiunea asupra unei publicații similare. Este „Revista copiilor și a tinerimii” din București înființată și redactată până azi de C. G. Costa-Foru, un iscusit scriitor și bun înțelegător al sufletului copiilor. Revista a ajuns la al 7—lea an de existență cucerind tot mai mult teren în cuprinsul vechiului regat, atât prin poveștile și poeziile frumoase cât și prin ilustrațiile bogate ce le dă număr de număr. Dar redactorul ei îmbrățășează cu o căldură vrednică de admirație o serie întreagă de chestiuni în legătură cu viața copilărească cari au câștigat inimile școlarilor din toate părțile țării.

Revista apare în fiecare Sâmbătă și costă anual 25 Lei, pe o jumătate de au Lei 12'50, pe 6 luni Lei 6'50, care sumă e a se trimite la adresa: „Revista copiilor și a Tinerimei” București, Str. Țenăchită Văcărescu Nr. 8 bis.

Sighetul-Marmației, la 4 Decemvrie 1919.

s. s. T. Stoia
revizor școlar.